

Indien de spoorwegdirectie zich niet reeds van haar verantwoordelijkheid kwijtt, door op gezette tijden de beambten, die in geval van afwijkingen gevaarlijk kunnen worden, te doen onderzoeken, zou de arts een weg moeten zoeken om te maken, dat de man vanwege de directie onderzocht wordt.

KUNNEN DE ZIEKENFONDSEN DE VRIJE ARTSENKEUS BEKOSTIGEN? — Men hoort vaak beweren, ook in ons land, dat de vrije artsenkeus te duur is voor de ziekenfondsen, doordat de artsen, ten einde hun deel van de verzekerden te krijgen en te behouden, zich te veel voegen naar de wenschen der verzekerden, en bijv. dure geneesmiddelen voorschrijven. Het voorschrijven van veel ziekingeld kan men hier buiten beschouwing laten, omdat nu wel zoo goed als ieder in ons land overtuigd is, dat men de behandelende artsen niet met de contrôle over de geschiktheid tot werken moet belasten.

De stelling, dat „de ongevallenneurose een middel is van den werknemer om zich te verdedigen tegen de berooving van zijn aandeel aan de maatschappelijke rijkdommen” en dat dit middel, gelijk alle middelen, geoorloofd is tegen roovers, kan men wel gedrukt lezen in *de Schildklier*, en dit maakt ook begrijpelijk, waarom de onbekende schrijver dier woorden, toen hij nog bekend was, zich zoo te weer stelde tegen de afschaffing der ziekenbriefjes, maar dit levert juist een reden te meer op, om over het ziekingeld niet te laten beschikken door dokters, die bij het terugrooven een handje willen helpen, en daardoor de vrije artsenkeus op ongewenschte wijze „corrigeeren”.

Maar, hoezeer ook, gelijk hier herhaaldelijk gezegd is, mag worden geëischt, dat de arts krachtig stand houdt tegen ongegronde verlangens van patiënten naar dure geneesmiddelen, en dat hij zelf voorschrijft, maar zich niet laat voorschrijven, kan een beperking der vrije artsenkeus tot een bepaald aantal bij een ziekenfonds ingeschreven verzekerden het „duur voorschrijven” als concurrentiemiddel toch niet onderdrukken.

Intusschen is door een niet-geneeskundige, den econoom dr. HADRICH berekend (zie *Münch. med. Wochenschr.* 2 Juli), dat het *niet* juist is, dat de vrije artsenkeus de Deutsche ziekenfondsen „ruincert”, want zij *zijn* niet geruineerd, dus de „ruine” kan aan niets en niemand worden geweten. Van de ziekenfondsen hebben 56.62 pCt. de vrije artsenkeus ingevoerd, voor ongeveer 38 miljoen personen. Van de kosten der ziekenfondsen zijn die voor de *behandeling* gestegen van 20 op 23.2 pCt., die voor de geneesmiddelen *gedaald* van 15.1 op 10.67 pCt. en die voor ziekingeld gedaald van 30.8 op 31.8 pCt.. Het *overschot* per verzekerde bedroeg in 1924 13.50 mark; het vermogen der ziekenfondsen 234 miljoen mark.

DE APOTHEKERS EN DE ZIEKTEVERZORGING VOOR DEN MIDDENSTAND. — Evenals onze Maatschappij houdt ook de Maatschappij voor Pharmacie zich bezig met het vraagstuk der ziekteverzorging voor den Middenstand. Op de jongste jaarvergadering werd door het departement Gelderland voorgesteld een onderzoek in te stellen, of het mogelijk is, de welstandsgrens der bestaande ziekenfondsen te verhoogen of zelfstandige middenstandsziekenfondsen op te richten. De secretaris was van meening, dat de bestaande instellingen voor den middenstand of hooge, of lage premieën heffen, en dat de eerste verdwijnen ten gevolge van geldelijke moeilijkheden, en de laatste door chicanes trachten uit te komen. Hij meent dat de toekomst ligt in uitstekend uitgeruste ziekenfondsen met regeeringssteun.

Het dep. Gelderland trok voorloopig zijn voorstel in.

ARTSENREGLEMENT VOOR HET DUITSCHE RIJK. — Op den 45sten Duitschen „Aerztetag” te Eisenach werd besloten een „Aerzteordnung”, een samenstel van gedragsregelen, voor het Rijk tot stand te brengen. Het hiertoe vervaardigde ontwerp van RICHTER te Zeitz werd aangenomen.